

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: **Š. Z.**, nar. X.X. zastúpeného otcom **Š.Š.**, obaja bytom G. X.X., L.L. proti odporkyňi: **Sociálnej poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29.septembra 2011, č. k. 43Sd/21/2010-69, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29. septembra 2011, č. k. 43Sd/21/2010-69, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 29. septembra 2011, č. k. 43Sd/21/2010-69, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X.X. zo 17. marca 2010, ktorým odporkyňa podľa §70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u navrhovateľa 20 %.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd vychádzal zo zhodných záverov posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne v Trnave z 22.februára 2010 a 27. mája 2010 a posudkových lekárov ústredia Sociálnej poisťovne so sídlom v Trenčíne z 30. júna 2010, z 11. januára 2011, 19. apríla 2011 a 20. júla 2011. Mal za to, že posudky posudkových lekárov sú podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a navrhovateľ nepredložil dôkazy, ktoré by tieto posudky spochybnili alebo potvrdili iný rozsah zdravotného poškodenia, než ktorý bol ustálený vyššie zmienenými posudkami. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nespĺnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok, rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietal, že má 5 ťažkých diagnóz a je práceneschopný od roku 2009, preto mu patrí invalidný dôchodok. Bol toho názoru, že posudkoví lekári sú voči nemu zaujatí z dôvodu, že jeho otec sa viackrát na nich sťažoval, preto sa teraz boja pod nátlakom mu invalidný dôchodok priznať. Posudkoví lekári ho posudzujú podľa výzoru a nie podľa zákona. Podľa tabuliek mu invalidný dôchodok patrí. Poukázal na správu z psychiatrického vyšetrenia dňa 11.04 2011. Žiadal o nové prešetrenie jeho zdravotného stavu za prítomnosti otca.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konanie bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods.1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Subjektívny pocit navrhovateľa, že je invalidný, nie je z hľadiska nároku na invalidný dôchodok rozhodujúci .

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia.

Navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40 %.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. (§ 71 ods. 6 zákona).

Podľa všeobecného posudkového hľadiska, uvedeného v kapitole V prílohy č.4 zákona (duševné choroby a poruchy správania), pri stanovení poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pri uvedenom zdravotnom postihnutí sa jeho miera určí s prihliadnutím na vývoj osobností v afektívnej, emociálnej oblasti, na schopnosť adaptácie, na vplyvy prostredia, možnosti pracovného a sociálneho zaradenia.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Zhodne konštatovali, že u navrhovateľa ide o psychiatrické ochorenie z okruhu neurotických, ktoré sa prejavuje efektívnou labilitou, hypochondrickými obsahmi v myslení a atakmi strachu, nie sú však prítomné psychotické príznaky, ani príznaky endogénnej depresie. Ide o neurotickú dekompenzáciu, ktorá si doteraz nevyžiadala hospitalizáciu. Takémuto stavu zodpovedá posúdenie podľa kapitoly V, položky 4 písm. a) s mierou poklesu maximálne o 20%; v žiadnom prípade nejde o ťažkú formu, napr. v zmysle ťažkých obsedantných neuróz, preto posúdenie v položke 4.b) nie je možné.

Zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný opakovane a dňa 20.07.2011 bol posúdený aj za účasti odborného lekára psychiatra, ktorý aj na základe vlastného psychiatrického vyšetrenia navrhovateľa vylúčil, že by u neho išlo o ťažký stupeň

recidivujúcej depresívnej choroby, uvádzaný v správe MUDr. M. z 11.04.2011, keďže pre túto diagnózu nie sú splnené žiadne diagnostické kritériá - ochorenie sa nikdy neprejavovalo hlbšou, závažnejšou poruchou afektivity, ktorá by imitovala čo i len stredný stupeň depresie.

Aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov za objektívne a úplné. Posudkoví lekári sa v nich dôsledne vysporiadali so všetkými navrhovateľom namietanými lekárskymi nálezmi, tieto aj vyhodnotili a presvedčivo odôvodnili záver o zatiaľ iba 20 %-nej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Nespokojnosť navrhovateľa so závermi posudkových lekárov nie je bez preukázania iných relevantných okolností dôvodom pre záver o zaujatosti posudkových lekárov.

Hoci zdravotné postihnutie môže navrhovateľovi spôsobovať určité obmedzenia v porovnaní so zdravými fyzickými osobami, zatiaľ nedosahuje taký stupeň, ktorý by podmieňoval jeho invaliditu podľa § 71 ods.1 zákona.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺňa podmienky pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods.1 zákona a rozhodnutie odporkyne považoval za súladné so zákonom. Rozsudok krajského súdu preto podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ nebol úspešný ani v odvolacom konaní a odporkyni trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová